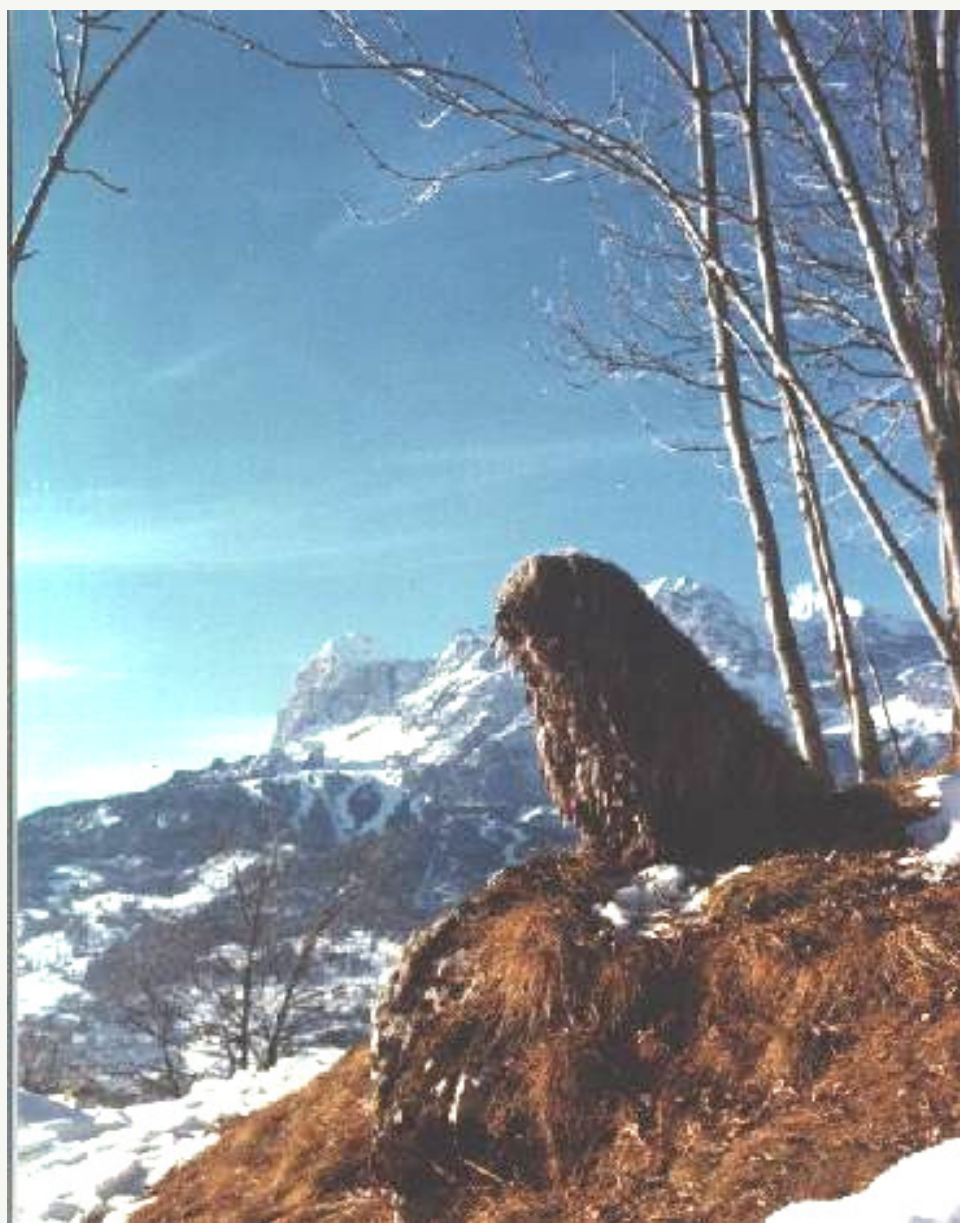

CANE DA PASTORE BERGAMASCO

Alpernas herde

BERGAMASCO

Grupp 1

FCI-nummer 194

Originalstandard 1989-11-27

FCI-Standard 1992-06-01; engelska

SKKs Standardkommitté 1997-02-19

(Ändrad jan. 1999)

Ursprungsland/hemland:	Italien
Användningsområde:	Vall-, herde- och vakthund
FCI-Klassifikation:	Grupp 1, sektion 1

KOMPENDIET ÄR FRAMTAGET AV BIS, RASKLUBBEN FÖR BERGAMASCO I SVERIGE I SAMRÅD MED KENNETH EDH. UNDERLAG ÄR ETT TIDIGARE KOMPENDIUM FRÅN 2002 SAMT *IL BERGAMASCO PASTORE DELLE ALPI*, FÖRFATTAD AV MARIA ANDRIOLI 1995. VIDARE SYNUNKTER FRAMKOMNA VID INTERNATIONELLA BERGAMASCOKONFERENSEN I VEZZA D'OGGIO 2009.

FCI Standarden

Bakgrund/ändamål

Herdehunden från Bergamoalperna anses ha mycket gammalt ursprung. Den har förekommit överallt i de italienska alplandskapen men var främst företräd i Bergamos dalgångar där fåruppfödning sedan sekler varit den främsta näringen.

KOMMENTARER till standarden

Den italienska herdehunden finns beskriven i gamla skrifter som "den store grå", som alltid fanns i sällskap med herdarna från Bergamodalerna. Man såg aldrig en herde utan sin hund men heller aldrig en hund utan sin herde. De var således mycket beroende av varandra när de vandrade runt till bönderna och åtog sig tillfälliga arbeten med att föra hjordarna på sommarbeten uppåt alperna. Dessa herdar kallades vid denna tid bergamascos. Benämningen kom dock successivt att överföras på de ständiga följeslagarna på vandringarna, den alpiska herdehunden. Herdarna benämndes därefter Bergaminos.

Hydda från den tid då Bergaminos bodde med sina bergamasco uppe på Alpsluttningarna. Bilden är tagen i närheten av Vezza di Oglio 2009.

Norsk unghund på besök i Italienska alperna

FCI Standarden

Uppförande/karaktär

Bergamascons uppgift är att valla och vakta fårhjordar. Rasens temperament med dess vaksamhet, psykiska balans, goda koncentration, lättlärdhet, tålamod och beslutsamhet är exemplariska förutsättningar även för rasen som vakt-och sällskapshund.

Bergamasco kan nyttjas för allehanda arbetsuppgifter och rasen etablerar en stark ägar-kontakt.

KOMMENTARER till standarden

Närheten till och beroendet av samspel med människan är en mycket utpräglad förmåga hos rasen. De är mycket milda till sitt sätt och har en utpräglad önskan om att vara till lags och försöka förstå vad som förväntas av dem. De trivs inte att vara ensamma under längre tider eftersom de traditionellt alltid har varit i människors närhet. Rasen är därför van att försöka förstå och tolka sin ägares önskemål och sedan utföra sina arbetsuppgifter på ett tillfredställande sätt. Det måste finnas en mening i de arbetsuppgifter som förväntas av dem annars har de mycket svårare att förstå och lära. De är således inga vanliga brukshundar som man t.ex. snabbt kan lära ligga still medan husse går därifrån. En bergamasco har däremot ingen svårighet att ligga timmar och passa på ett skadat lamm medan husse åker och hämtar veterinären.

Eftersom bergamascon hade till ursprunglig uppgift att även försvara hjorden mot inkräktare finns det fortfarande mycket vakt i rasen. De lär sig snabbt vilken territorium de har att försvara även om gränserna inte finns utsatta.

Kommer det objudna gäster över dessa osynliga gränser försöker hunden att skällande fara runt dem och valla bort dem från området. Om detta inte lyckas och inkräktaren stannar kan det mycket väl hända att den nyper inkräktaren i baken eller bakbenet. Detta sker dock utan att blodvite uppstår. En bergamasco går aldrig till frontalangrepp.

Vallningsinstinkten är medfödd. Här har en två och en halv månad gammal bergamascovalp samlat ihop några mohairgetter på ett ställe han fann lämpligt.

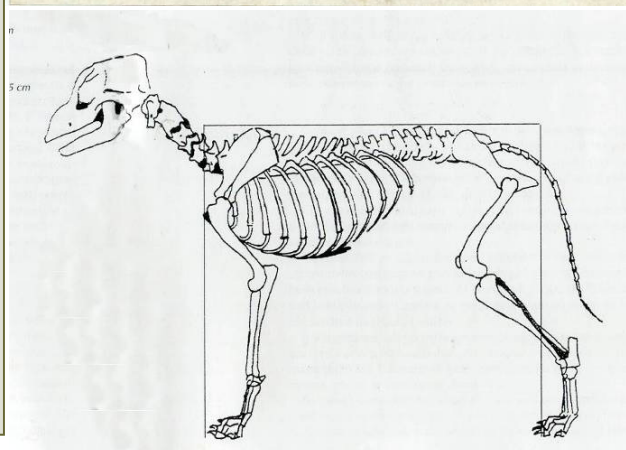
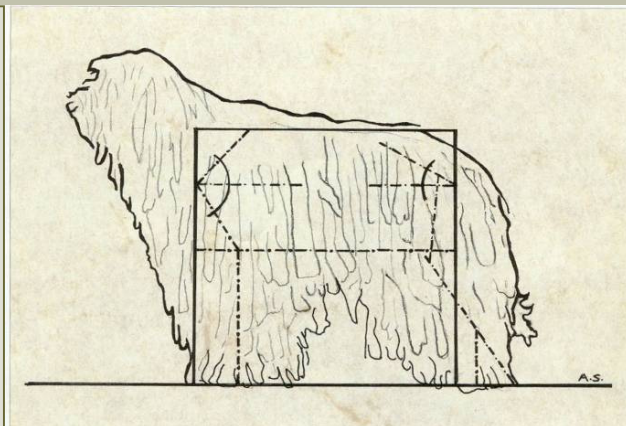
FCI Standarden

Helhetsintryck

Bergamasco skall vara en medelstor hund med rustikt utseende och omfångsrik päls som täcker hela kroppen. Kroppskonstruktionen skall vara kraftfull men välproportionerlig. Helhetsintrycket av kroppsformen skall vara kvadratisk. Rasen skall vara välproportionerlig både när det gäller storlek, förhållandet mellan olika kroppsdelar och kroppsformen.

Viktiga måttförhållanden

Kroppens längd mätt från den främsta punkten (skulderblad /överarmsled) till den bakersta punkten (sittbensknölen) skall vara densamma som mankhöjden, dvs kvadratisk. Tillåtet men inte önskvärt är ett lätt överskridande av nämnda mått, dock inte med mer än 1-2 cm.

KOMMENTARER till standarden

Bergamascon skall ha ett rustikt utseende och vara kraftfull. Det är således inte önskvärt att rasen tenderar att bli alltför elegant och "vinhundslig". De ska i första hand vara en arbetshund, som alltid tidigare haft ett tufft jobb att utföra.

Det som mest diskuteras inom internationella bergamasco-kretsar är hundens kvadraticitet. I USA finns det dock två olika standards på bergamasco och den stora skillnaden finns just i kroppsformen. Den ena standarden anger att den ska vara "slightly longer than high" (något längre än hög). På den Internationella bergamascokonferensen som genomfördes i Italien sommaren 2009 framfördes synpunkter på att rasen tvärtom bör vara högre än lång för att kunna hoppa över stängsel. Detta trots att stängsel aldrig traditionellt funnits i alplandskapen. Denna synpunkt fick dock motstånd från andra Italienska uppfödare. Det redogjordes också för en undersökning som utförts på ett stort antal bergamascos under en period av många år. I den framkom det att tikarna generellt var längre i kroppen än hanarna relativt sett till mankhöjden.

Mot bakgrund av dessa lite kontroversiella diskussionerna får man väl anse att den standard som gäller kanske är rätt så bra ändå?!

Maria Andreoli, som var doktor i genetik och författare till bl.a. boken Bergamasco Pastore delle Alpi samt den tidigare störste uppfödaren av rasen i världen, ansåg att en bergamasco hellre fick vara en aning längre än vad den är hög. Hon ansåg dock att detta, på en 60 cm hög hund, inte borde överskrida 2 cm. Hennes åsikter höll sig således inom de marginaler, som angivits i standarden, men hon varnade för att hundarna kunde komma att bli för höga. Efter Dott. Andreoli's död tycks det nu finnas risk för att det uppstår två olika typer av bergamasco, varav en är betydligt gracilare, högre och kortare än vad som framgår av gällande standard.

Bilderna är hämtade från italienska rasklubbens broschyr. Den pälsade hunden ger ett felaktigt intryck av en sluttande överlinje. Korrekt överlinje framgår av skelettbilden i samma bildserie.

FCI Standarden

Huvud

Skalle och nosparti skall vara av samma längd. Från sidan sett ser huvudet stort ut. Skallens och nospartiets plan skall vara parallella.

Skallparti

Skallen skall vara bred och svagt välvd mellan öronen, även i den främre delen skall den vara bred och rundad. Pannans välvning skall vara väl utvecklad både längs med och tvärs över skallen. Okbågarna skall vara tydligt markerade. Pannfåran skall vara markerad och nackknölen skall vara uttalad och tydligt markerad.

Stop

Stopet synes väl markerat men är främst accentuerat på pannans och ögonbrynsbågarnas välvning.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som skallen och smalna av successivt mot nospetsen som skall vara tvärt avhuggen. Nosens sidor skall vara utfyllda så att nospartiet inte ser spetsigt ut. Bredden, mätt på mitten av nospartiet, skall vara ca 50% av noslängden. Nospartiets djup skall inte vara mindre än hälften av dess längd.

Nosryggen skall vara rak. Nospartiets undre linje skall inte bestå av läpparna utan av underkäkens linje som skall vara så gott som rak.

Läppar

Läpparna skall vara tunna och inte framträdande. Där läpparna delar sig framtill skall de bilda tydliga bågar vilka formar 1/3 -dels cirkel. Av den anledningen är framtänderna mycket knappt täckta av läpparna. Läppfickorna skall inte vara framträdande men läppkanterna bildar en tydlig linje, som i sin bakersta del ligger på samma vertikallinje som de yttre ögonvråna. Läppkanterna skall vara välpigmenterade.

Käkar/Tänder

Käkarna skall vara välutvecklade, speciellt underkäken skall vara kraftfull och bred. Tänderna skall vara vita och välutvecklade och incisiverna skall vara jämnt ansatta. Saxbett.

*Foto:
Åsa Lindholm*

Kinder

Kinderna skall inte vara markerade.

Ögon

Ögonen skall vara stora, ovala och aningen snett ansatta på en nästan jämn linje. Ögonfärgen skall vara mer eller mindre mörkt hasselnötsbrun, beroende på pälsfärg. Uttrycket skall vara mjukt, rofyllt och uppmärksam. Ögonlockskanterna skall sluta väl an mot ögonen och vara svartpigmenterade. Ögonfransarna skall vara speciellt långa så att de kan hålla undan nedhängande päls framför ögonen.

Enmånads valpar med blå ögon

Öron

Öronen skall vara högt ansatta, nästan helt nedhängande. Dvs 2/3 av örats nedre del skall vara hängande. Vid lystring skall öronen kunna lyftas något (högst 1/3) från basen. Öronen skall vara trekantigt formade, mellan 11-13 cm långa och 6,5-8 cm breda. De skall vara breda vid basen och bakre basdelen skall nå till nackens isättning medan de framåt skall nå till mitten på skallen. Örontopparna skall vara svagt rundade.

KOMMENTARER till standarden

Ögonfärgen skall vara brun och blått är därför inte tillåtet. Ljusheten på den bruna färgen är mycket beroende av den förväntade pälsfärgen. En svartfödd valp med mycket ljust bruna ögon förväntas därför att helt skifta i pälsfärg till grått under uppväxten. Ögonens bruna färg mörknar även med åldern oberoende av pälsfärg.

Blå fläckar på ögonen är inte tillåtet men de små avpigmenteringar som kan förekomma på iris som en merle effekt är inte diskvalificerande. Avpigmentering av ögonlockskanterna är det dock! Unga valpar har dock alltid blå ögon.

Här har ögonfärgen satt sig

Hals

Halsen skall vara något kortare än huvudet. Nacken skall vara svagt konvex (välvd). Halsens omfång, mätt på mitten, skall vara som halsens dubbla längd. Halsen skall vara harmoniskt ansatt.

Kropp

Överlinje

Rygglinjen skall vara plan.

Manke

Manken skall vara hög, lång och tydligt markerad.

Rygg

Ryggen skall ha god bredd och vara välmusklad.

Ländparti

Ländpartiet skall vara svagt välvt och lika brett som det är långt. Länden skall definitivt vara kortare än ryggen. Hela ländpartiet skall vara välmuslat.

Kors

Korset skall vara brett, muskulöst och sluttande.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara rymlig och väl välvd. Bröstkorgen skall nå ner till armbågarna. Omkretsen, mätt bakom armbågarna, skall vara mer än 25% av mankhöjden.

Underlinje

Underlinjen böjer mycket svagt upp från bröstbenet mot buken som skall vara svagt uppdragen. Längden på ljumskarna (flankerna) korresponderar med längden på länden, vilken är kort. Flankerna skall endast vara svagt inbuktade.

Svans

Svansen skall vara lågt ansatt, tjock och kraftig vid roten och svagt avsmalnande mot spetsen. Den skall med lätthet nå ner till haslederna när hunden står normalt, dock önskas svansen något kortare. I vila skall svansen hänga ner i sabelform, svansspetsen skall vara böjd. Under rörelse viftar hunden "flaggande" på svansen.

KOMMENTARER till standarden

En medföljande effekt av att rasen tenderar att bli allt högre, gracilare och elegantare, än vad som föreskrivs i standard, är att även en lång hals premieras. Halsen får dock enligt standard inte överskrida 80% av huvudets totala längd. (se måttangivelser på sidan 17.)

Foto: Åsa Lindholm

KOMMENTARER till standarden

"I vila ska svansen hänga ner i sabelform, svansspetsen ska vara böjd". På förfrågan hos Italianerna vad som menas med texten "att svansen med lätthet ska nå ner till haslederna men önskas något kortare" har vi inte fått något rimligt svar. De säger att förutom att om svansen blir för lång så tenderar den böjda svansspetsen att falla över när hundarna i rörelse håller svansen högt flaggande. Om hunden har en korrekt svansansättning så är snarare en "för hög svans" i utställningsringen mer en temperamentsfråga än ett exteriörfel.

FCI Standarden

Extremiteter

Framställ

Skulderblad

Skuldervinkeln skall mot horisontalplanet vara 45-55 grader. Skuldrorna skall vara långa, välkonstruerade och massiva. Muskulaturen skall vara väl utvecklad.

Överarm

Överarmarna skall vara välmusklade och ha kraftig benstomme. Vinkeln mellan skuldra/överarm varierar mellan 105-125 grader.

Armbåge

Armbågarna skall ligga på parallellplan med kroppens medellinje. Armbågsknölarna skall ligga på en tänkt vertikallinje med skulderbladens bakre kant. Vinkeln mellan över och underarmar varierar mellan 150-155 grader.

Underarm

Frambenen (underarmarna) skall vara raka, sedda både framifrån och från sidan. De skall vara i proportion till hundens storlek med välutvecklad benstomme och muskler.

Handlov

Handlovarna skall vara flexibla, seniga och ärtbenet skall vara tydligt utskjutande. Handlovarna skall följa som en obruten fortsättning på frambenens vertikallinje.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara smidiga och flexibla. Sedda frami-från skall de följa som en obruten fortsättning på frambenens vertikallinje. Sedda från sidan skall de ha en svag vinkling mot frambenen.

Framtassar

Tassarna skall vara ovala (hartass) med höga väl knutna tår. Trampdynorna skall vara hårda och mörkfärgade. Klorna skall vara starka, böjda och väl pigmenterade.

Bakställ

Bakstället skall vara i proportion till storleken på hund. Sedda såväl från sidan som bakifrån skall benen vara väl ställda.

Lår

Låren skall vara långa, breda och ha god muskulatur. Bakifrån sett skall lårens profil vara något konvex.

Knäled

Knälederna skall vara i linje med lår och underben och varken inåt- eller utåtvridna. Vinkeln mellan lår och underben skall vara ca 130-135 grader.

Underben

Underbenen skall ha robust benstomme och smidig muskulatur. Muskulernas konturer skall vara tydligt markerade.

Has

Haslederna skall sedda från sidan vara mycket breda.

Mellanfot

De skall vara vertikalt ställda. Eventuella sporrar skall avlägsnas.

Baktassar

Baktassar, se framtassarna

Rörelser

Rörelserna skall vara fria och uthålliga med långt, utdraget steg. Rasens konstruktion gör att den lätt faller i galopp, en gångart som den kan använda under tämligen lång tid.

KOMMENTARER till standarden

Funktionella, effektiva rörelser med kraftfullt påskjut är mycket viktigt för denna ras, som ofta skall arbeta i kraftigt kuperad terräng. Goda rörelser bör starkt prioriteras i bedömningen.

FCI Standarden

Hud

Huden får inte vara tjock, men skall vara stramt åtliggande på hela kroppen utan att bilda rynkor. Speciellt på framstället och öronen skall huden vara tunn och stram. Halshuden får inte vara sladdrig eller bilda hakpåsar och huden på huvudet får inte bilda rynkor. Pigmentet i munhålan och på tredje ögonlocket skall vara svart.

Päls

Pälsen skall vara mycket riklig och mycket lång, den varierar beroende på region. Från ungefär mitt på bröstkorgen och bakåt, samt på alla benen tenderar pälsen att bilda tovade strängar eller filtade band. Dessa är olika väl utvecklade beroende på hundens ålder. Filtbanden skall starta från ryggens mittlinje och falla ned efter kroppssidorna. På huvudet faller pälsen ner framför ögonen. Pälsen på öronen skall vara mjuk, svagt vågig och bilda fransar på örontopparna. Pälsen på halsen skall vara mycket tät. Från en linje i höjd med armbågarna och nedåt skall pälsen på frambenen vara mycket riklig, lång och tät med en tendens till tovad päls. Pälsen skall vara jämnt fördelad på alla benen och forma mjuka pälstottar som faller ända ner till marken. På frambenen mer formade som rep och på bakdelen som platta filtband som inte skall ha några fransar. Svansen skall vara täckt av lätt vågig, gethårslik pälsstruktur.

KOMMENTARER till standarden

Bergamascon har en mycket spektakulär päls, som bildas av bredare eller smalare, tovade plattor.

Detta beror dels på människans hand och dels i första hand på den enskilda individens kvalitet på sin päls. Stor roll spelar också fördelningen mellan underull och ”gethåren”, hur lockig pälsen är samt mängden av hår i pälsen.

Den *regionala* variation som nämns i standarden avser naturligtvis kroppens regioner och inte de geografiska och har därför ibland feltolkats.

Traditionellt så ska inte en bergamasco vara jämnt och prydligt delad som en Puli utan den ska se naturlig ut i sina olika strukturer i pälsen.

På den internationella bergamascokonferensen i Italien 2009 så framfördes synpunkter på att en bergamasco ska trimmas hårt före utställningar och en föredragshållare visade hur detta skulle gå till. I Sverige följer vi dock den gamla traditionen att endast frisera vad som krävs av funktionella skäl och inga estetiska. Trimningen omfattar således framför allt runt tassarna för att undvika isansamlingar, samt i de genitala regionerna av hygieniska skäl.

Finska bergamasco i vinterväderlek

FCI Standarden

Pälsstruktur

Pälsstrukturen skall vara grov och hård som gethår, speciellt på främre delen av kroppen. På huvudet är pälsen inte fullt så grov. Pälsstrukturen på svansen skall vara gethårslik. Underullen skall vara kort och mycket tät, det är mycket svårt att se huden genom den. Pälsen skall kännas oljig att ta på.

KOMMENTARER till standarden

En bergamascopäls måste hållas öppen för att huden ska få luft. För att detta ska kunna ske på ett effektivt sätt är det viktigt med en god fördelning mellan mängden underull och ”gethår”. För liten andel underull ger en päls med dålig kvalitet på tovp Plattorna så att de därav blir slitna och ramlar av. Alltför mycket underull ger en extremt kraftig päls som därav blir svårare att hålla öppen. Denna päls kan med tiden även komma att bli alltför tung. Texten att underullen ska vara kort och tät och att det skulle vara svårt att se huden igen den måste avse en valp innan delning. En bergamascopäls måste alltså alltid hållas öppen!

Pälskvaliteten kan variera kraftigt mellan olika individer med samma föräldrar.

Samma som valpar

FCI Standarden

Färg

Pälsfärgen skall vara enfärgat grå eller gråfläckig i alla nyanser från blekt grå till metallgrå och över till svart. Isabella och ljus fawn är tillåtna nyanser. En enfärgat svart päls är tillåten förutsatt att det svarta är kompakt svart. Enfärgat vit är inte tillåtet men vita fläckar är tolererade så länge de inte täcker mer än en femtedel av pälsen.

KOMMENTARER till standarden

Den oklara texten i standarden avseende en bergamascos färger har inneburit många missförstånd.

En bergamasco föds alltid antingen med svart eller grå färg (med eller utan svarta fläckar). Om en enda valp i kullen har någon annan färg kan *ingen* valp i kullen registreras, enligt italienska regler (Il Bergamasco, Pastore delle Alpi Andreoli 1994). Alla grå, såväl de enfärgade som de grå med

Pälsfärgen skiftar avsevärt under uppväxten,

Två månader gammal (till vänster)

Ca. sex månader gammal (ovan)

Ca. ett år gammal

svarta fläckar, har en merlegen. Även de som är födda helt svarta kan snabbt eller mer långsamt skifta till helt grått. Detta är orsakat av LOCUS G –en ”greying” gen. En sådan vuxen hund får således inte förväxlas med en merlefärgad hund.

Det finns inga tvivel om att det vid födseln går att avgöra om en valp är merle eller ej, så länge det inte finns felfärgade valpar i kullen. Det kan i sällsynta fall förekomma en (eller flera) valpar i en kull som är fawn eller isabellafärgade vid födseln. Detta är rester som kan dyka upp efter mycket gamla korsningar med briard, från den tiden när herdarna träffades i gränstrakterna på Alperna. I Italien räknas inte dessa (och deras kullsyskon) som äkta bergamascos och kan inte registreras. En annan risk med att frångå de fastställda färgerna är att det inte går att avgöra om valpen är merlegenbärare eller inte.

De nyanser (shades) som anges som godkända i den svenska standarden, avser således endast de schatteringar som förekommer i en genetisk svart eller grå päls. Om man är tveksam kan man dela på tovarna och se den genetiska färgen intill skinnet. (se även sid. 16)

En kompakt svart färg är inte tillåten! Det som är översatt till engelska med opaque bör tolkas på svenska som matt/oklar/ogenomskinlig.

En valpkull med normala färger

En enda fawnfärgad valp född i en i övrigt korrekt färgad kull.

RASKLUBBENS ÅSIKT OM FÄRGAVSNIITTET I DEN SVENSKA STANDARDTEXTEN

Ända sedan 1999 har den svenska översättningen diskuterats mellan bergamascoägare i Sverige eftersom det då dök upp felfärgade bergamascos i Finland, och som ställdes ut i Sverige med mycket goda resultat. Genom ombud hade vi då kontakt med Dott. Maria Andreoli i Italien, som svarade följande på vår förfrågan:

"Dear Donna,

Your friend is right to be worried about the color of Bergamascos. I argued for a long time with the Swedish Kennel Club about color as a consequence of a their wrong translation of the Italian Standard. I really do not know how this all finished: if the Sweden Standard was corrected or not. The fawn color has nothing to do with merle, it's only so simple as this: the fawn color has not to be present in Bergamascos. So, no fawn dogs nor dogs born from fawn parents have to be used for breeding. Bergamascos can be only black or gray with black patches (merle). Your friend has to give attention only to this. If she has even the suspicion that a dog could be born from fawn parents or fawn ancestors back in the pedigree, she has not to use them for breeding. Moreover in Sweden there has to be paid attention to some breeders born in Switzerland with a lot of fawn dogs. They are all without pedigree, they made a lot of litters and many fawn dogs are now scattered all over Sweden.

Ciao.

Pupa".

Det Maria Andreoli syftade på är de bergamascos som flyttat in till Sverige från Schweiz med sina ägare och att dessa hundar har fått två kullar. Vare sig de importerade djuren eller deras valpar blev registrerade med undantag av en svart hane, som blev inmönstrad men, inte fått några valpar. Ägarna till dessa bergamascos poängterade noga för valpköparna att det inte gick att registrera valparna.

Den sista av dessa kullar var född 1997 och de som nu eventuellt lever är således 13 år och troligtvis inte längre fertila. Dessa bergamascos har aldrig varit medlemmar i rasklubben eftersom de inte är registrerade i SKK.

Det finns inte heller längre någon produktion av fawnfärgade valpar i Finland.

Den svenska standarden säger (översatt från engelska):

"...enfärgat grå eller gråfläckig i alla nyanser från blekt grå till metallgrå och över till svart. Isabella och ljus fawn är tillåtna nyanser. En enfärgat svart päls är tillåten förutsatt att det svarta är kompakt svart."

Direkt översättning från italienska:

"...enhetligt grå, med eller utan fläckar, i hela skalan från svagaste grått till mycket kraftigare, samt till svart, även med skiftningar (schatteringar) i isabella och tydlig fawn. Det är tillåtet med enhetlig svart färg förutsatt att den är matt/dunkel."

Efter ett besök hos Dott. Andreoli i Vercelli sommaren 2003 medfördes även ett brev till SKK där hon framförde sina åsikter om den svenska översättningen. Någon rättelse har dock inte gått att få till stånd. Det är således fortfarande fullt möjligt att premiera felfärgade bergamasco i Sverige. Detta försämrar förtroendet för svenska uppfödare i samarbete med uppfödare i andra länder.

Ytterligare kommentarer till pälsfärger:

Som syns på föregående sida kan en gråfödd valp upplevas som nästan helt vit under unghundstiden för att sedan sätta sig i en mera normal gråaktig ton..

Likaså kan en svartfödd valp bli grå som vuxen.

För att kontrollera den genetiska färgen bör man noga kontrollera i botten av pälsen där rätt färg framgår.

FCI Standarden

Storlek/Vikt

Mankhöjd

Idealhöjd för hanhund är 60 cm

Idealhöjd för tik är 56 cm

En tolerans på +/- 2 cm är tillåtet

Vikt

Hanhund mellan 32-38 kg Tik mellan 26-32 kg

FCI Standarden

Måttangivelser

- Huvudets längd skall vara 4/10 av mank-höjden
- Halsen skall i sin fulla längd vara som 80% av huvudets hela längd
- Ögonen skall vara ansatta med ca 15 graders vinkel mot horisontalplanet
- Rygglängden skall vara ca 30% av mank-höjden
- Längden på länderna skall vara ca 20% av mank-höjden
- Bredden mellan höfterna skall vara 1/7 del av mankhöjden
- Korset skall sluta 30 grader mot horisontalplanet
- Kroppsdjupet skall vara 50% av mankhöjden
- Bröstkorgens diameter skall vara minst 30% av mankhöjden
- Svanslängden skall vara ungefär 60-65% av mankhöjden
- Skuldrornas längd skall vara något mer än 1/4 del av mankhöjden och mäta mellan 15-17 cm
- Frambenens höjd från marken till armbågarna skall vara som 50% av mankhöjden
- Frambenens längd skall vara minst densamma som längden på överarmarna
- Överarmarnas längd skall vara ca 30% av mankhöjden
- Lårbenens längd överstiger ca 30% av mankhöjden och dess bredd är 75% av dess längd
- Vinkeln mellan lårkulan och lårbenets led mot

KOMMENTARER till standarden

Vikten på en bergamasco har egentligen inte så stort värde eftersom pälsen är en avsevärd del av dess vikt. En välpälsad, vuxen bergamasco kan mycket väl ha en pälsvikt på 10 kilo och kanske mer och sedan med alla variationer från ett par kilo och uppåt. När det gäller veterinärbesök är det därför viktigt att man försöker skatta pälsens vikt för att hunden inte ska bli överdoserad.

- underbenet varierar mellan 100-105 grader
- Underbenets längd ska vara ca 1/3 del av mankhöjden och vinkeln mot horisontalplanet skall vara 55 grader
- Avståndet från haslederna till manken skall inte vara mindre än 25% av mankhöjden
- Skenben/hälbensutskott skall bilda en vinkel på 140-145 grader
- Längden på mellanhand skall vara ca 15% av mankhöjden när hasleden inte är medräknad.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

Allvarliga fel

- Huvud som är för litet i proportion till kroppen
- Passgång som permanent gångart

Diskvalificerande fel

- Uttalat underbett
- Uttalad konvergens eller divergens mellan skallenosplan
- Nosrygg som är konkav eller konvex
- Skelögdhet
- Fullständig avpigmentering av båda ögonens kanter
- Fullständigt avpigmenterade läppkanter

- Blå ögon, ett eller båda
- Delvis eller helt avpigmenterad nostryffel
- Svanslöshet eller stubbsvans
- Svans som är ringlad över ryggen
- Vit pälsfärg
- Mankhöjd som över eller underskrider angivna mått

Nota bene

Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar

Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

En valp med flera diskvalificerande fel på grund av felaktig parning av två merle hundar: Avpigmenterad nostryffel, blå ögon samt vit pälsfärg. Denna parning är inte tillåten i Sverige. Sedan något år är det ej heller tillåtet att registrera valpar efter två merlefärgade hundar.

Svart ungtik, där pälsen inte börjat dela sig, men det är dags att börja arbeta med pälsen!

Maskulin svart hanhund i tjock, full päls som är blandad korrekt av band och snören. Notera att halslängden är fullt tillräcklig, med hänsyn tagen till den tjocka pälsen.

Vuxen svart tik, cirka 4 år. Fina proportioner och raka framben. Blandad päls med något tunnare band och snören.

Fantastisk svart hane. Fullpälsad med jämna band och snören i en utmärkt kvalité. Korrekt halslängd, utmärkta proportioner och en fin överlinje.

Svart tik med utmärkta proportioner och lagom hals. Som tik är pälsen ok, även om den är något öppen på huvud och manke, men det är svårare att hålla en tik i fin och full päls. Kraftiga band på bakroppen.

Svart ungtik cirka 2 år. Päls som börjat dela sig i band. Proportionerna är utmärkta.

Svart 5-årig tik. Fina proportioner. Breda, starka band, men öppen i pälsen på huvudet och ryggen.

Medelstor, gråmerle, magnifik hane cirka 5 år. Härlig hane i full päls. Kraftiga, breda, tjocka plattor. Fina proportioner. Härligt huvud och uttryck. Står fint på sina ben och tassar.

Rasklubben

***Ger att få tacka Dig för att Du, som ut-
ställningsdomare, velat ta Dig tid att ut-
veckla Dina egna kunskaper om vår
fantastiska ras***

Cane Pastore Bergamasco!

Grazie e arrivederci!

